

การศึกษาการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากหญ้าเนเปียร์

The study production of briquette by *Pennisetum purpureum*

ศุภชัย ธรรมศิริทรัพย์¹, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภูมิพัฒน์ ภาชนะ²

¹นิสิตระดับปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัดชลบุรี

²ภาควิชาเคมี คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากหญ้าเนเปียร์ สายพันธุ์ปากช่อง 1 โดยนำมาผสมกับแป้งมันสำปะหลังซึ่งใช้เป็นตัวประสานให้ได้สัดส่วนหญ้าเนเปียร์ต่อแป้งมันสำปะหลังเท่ากับ 100 : 0, 95 : 5, 90 : 10, 85 : 15 และ 80 : 20 แล้วจึงนำไปอัดแท่ง จากนั้นนำมาวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพ คือ ความหนาแน่น (Density) และค่าต้านทานแรงกด (Compressive strength) วิเคราะห์คุณสมบัติทางด้านเชื้อเพลิง คือ ดัชนีการแตกร่วน (Shatter index) และค่าความร้อน (Heating Value) ผลการวิจัยพบว่า เชื้อเพลิงอัดแท่งที่มีสัดส่วนของหญ้าเนเปียร์ต่อแป้งมันสำปะหลังเท่ากับ 100 : 0 เมื่ออัดแท่งออกมาแล้วไม่สามารถคงรูปได้ เนื่องจากไม่มีแป้งมันสำปะหลังเป็นตัวประสาน สัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากหญ้าเนเปียร์คือ สัดส่วนหญ้าเนเปียร์ : แป้งมันสำปะหลังเท่ากับ 90 : 10 เนื่องจากมีค่าความร้อนที่สูงเท่ากับ 3,887.1 แคลอรีต่อกรัม มีค่าต้านทานแรงกดที่สูง 24.727 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร แท่งเชื้อเพลิงที่ได้จะมีความแข็งแรง ง่ายต่อการขนส่งและการเก็บรักษาที่สะดวก มีค่าความหนาแน่นเท่ากับ 0.723 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร และมีดัชนีการแตกร่วนเท่ากับ 0.942 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสามารถนำหญ้าเนเปียร์มาผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่งได้ เป็นการนำแหล่งชีวมวลแหล่งใหม่ที่มีศักยภาพในการผลิตสูงมาใช้เป็นแหล่งเชื้อเพลิงได้

คำสำคัญ : หญ้าเนเปียร์ / เชื้อเพลิงอัดแท่ง / ชีวมวล

Abstract

The objectives of this research were to study the production of briquette by *Pennisetum purpureum* (PAK CHONG 1). Tapioca starch used as the binder, *Pennisetum purpureum* was mixed of binder in various ratios at 100 : 0, 95 : 5, 90 : 10, 85 : 15, 80 : 20 and study the physical properties of density and compressive strength, study the fuel testing of shatter index and heating value.

The experimental results show that mixing ratios of *Pennisetum purpureum* and tapioca starch at the ratio of 100 : 0 can not be pressed because no starch as a binder. The briquette from *Pennisetum purpureum* mixed of tapioca starch at the ratio of 90 : 10 were the most suitable for fuel because it had the high heat value of 3,887.1 cal/g., compressive strength of 24.727 kg./cm². Briquetted production is

strong, easy to transport and storage. The density of 0.723 g./cm², the shatter index was 0.942. The results show that Pennisetum purpureum can be used to produce briquette. This is a potential new source of biomass for the production to be used as a source of fuel.

Keywords : Pennisetum purpureum / Briquettes / Biomass

บทนำ

ปัจจุบันมีความนิยมที่จะนำชีวมวล (Biomass) มาใช้เป็นพลังงานทดแทนกันอย่างกว้างขวาง เนื่องจากประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมซึ่งมีผลผลิตทางการเกษตรที่หลากหลายและมีจำนวนมากที่สามารถนำมาใช้ให้อยู่ในรูปของพลังงานชีวมวลได้ เช่น ไม้ฟืน แกลบ กากอ้อย มูลสัตว์ ฟางข้าว วัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ของเสียจากโรงงานแปรรูปทางการเกษตร เป็นต้น วัสดุคิบเหล่านี้จะถูกนำมาเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้โดยตรงแล้วนำความร้อนที่ได้ไปใช้เพื่อการผลิตไฟฟ้า หรือนำมาผลิตก๊าซชีวภาพโดยขบวนการเปลี่ยนแปลงทางชีวเคมีโดยอาศัยการทำงานของจุลินทรีย์ ในอดีตชีวมวลส่วนใหญ่จะถูกทิ้งซากให้เป็นปุ๋ยอินทรีย์ภายในพื้นที่การเพาะปลูกหรือบางครั้งเกษตรกรกำจัดโดยการเผาทำลาย ซึ่งเป็นการสร้างมลพิษให้กับสิ่งแวดล้อม แต่อันที่จริงแล้วชีวมวลเหล่านี้มีคุณสมบัติในการเป็นเชื้อเพลิงอย่างดีและให้ค่าพลังงานความร้อนในระดับที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้และเนื่องจากภาวะถดถอยของแหล่งพลังงาน จึงได้มีการเสาะแสวงหาแหล่งพลังงานทดแทนที่มีศักยภาพและปริมาณที่มากพอ

สำหรับศักยภาพของการผลิตชีวมวลในประเทศนั้นจะแปรผันและขึ้นอยู่กับปริมาณผลผลิตทางการเกษตรของประเทศ ถ้าผลผลิตทางการเกษตรสูงจะยิ่งทำให้ศักยภาพในการผลิตชีวมวลสูงตามขึ้นด้วย ปริมาณผลผลิตทางการเกษตรคือ ข้าว ข้าวโพด มันสำปะหลัง และอ้อย ในแต่ละปีนั้นมีแนวโน้มคงที่ซึ่งผลผลิตเหล่านี้ล้วนเป็นแหล่งชีวมวลเดิมที่มีการใช้กันอยู่ในปัจจุบันแล้วเป็นจำนวนมาก ซึ่งอาจจะไม่เพียงพอต่อความต้องการในการผลิตอย่างต่อเนื่องแต่ในขณะที่ความต้องการพลังงานชีวมวลนั้นเพิ่มสูงขึ้นเรื่อยๆตามความต้องการการใช้พลังงานทดแทนของประเทศที่เพิ่มสูงขึ้น ทำให้มีความน่าสนใจที่จะหาแหล่งชีวมวลชนิดใหม่ที่มีศักยภาพและมีปริมาณมากเพียงพอในการนำมาผลิตเป็นพลังงานชีวมวล นั่นก็คือ หญ้าเนเปียร์

หญ้าเนเปียร์ (Pennisetum purpureum) เป็นหญ้าที่มีอายุหลายปี เจริญเติบโตได้ดีในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง ให้ผลผลิตที่สูง และมีคุณค่าทางอาหารสูง จึงถูกนำมาใช้เพื่อการเกษตรสำหรับเป็นอาหารในการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะสัตว์เคี้ยวเอื้อง เช่น โคเนื้อ โคนม กระบือ แพะ และแกะ (ลักขณาและคณะ, 2541) หญ้าเนเปียร์จัดเป็นพืชที่มีการเจริญเติบโตรวดเร็ว ให้ผลผลิตตลอดทั้งปี สามารถเก็บเกี่ยวผลผลิตได้บ่อยครั้งและมีต้นทุนการปลูกที่ต่ำ โดยนำมาแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงในการเผาไหม้ ซึ่งจะกลายเป็นแหล่งชีวมวลอีกแหล่งหนึ่งที่เพิ่มมูลค่าการใช้จากการเป็นอาหารสัตว์แล้วยังเป็นการเพิ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจให้ภาคอุตสาหกรรมและชุมชนอีกด้วย

จุดมุ่งหมายโครงการวิจัยนี้เพื่อศึกษาการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากหญ้าเนเปียร์ โดยการนำหญ้าเนเปียร์มาผสมเป็นสัดส่วนกับตัวประสานคือ แป้งมันสำปะหลัง แล้วนำเข้าเครื่องอัดแท่งเพื่อสามารถใช้หญ้าเนเปียร์เป็นอีกทางเลือกหนึ่งของชีวมวลที่จะนำไปเป็นเชื้อเพลิงเพื่อผลิตพลังงานความร้อน ไอน้ำหรือผลิต

เป็นกระแสไฟฟ้า ซึ่งจะมีศักยภาพและมีปริมาณมากพอที่จะเป็นพลังงานทดแทนของประเทศร่วมกับแหล่งชีวมวลอื่นๆ อีกทั้งยังเป็นพลังงานที่สะอาด ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมน้อยและยังเป็นการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพอีกด้วย

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งแบบใช้ตัวประสานโดยใช้หญ้าเนเปียร์เป็นวัตถุดิบ
2. เพื่อศึกษาผลของสัดส่วนตัวประสานที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่ง
3. เพื่อวิเคราะห์คุณสมบัติของเชื้อเพลิงอัดแท่งที่ทำจากหญ้าเนเปียร์

ขอบเขตงานวิจัย

ศึกษาการนำหญ้าเนเปียร์สายพันธุ์ปากช่อง 1 มาทำเชื้อเพลิงอัดแท่งโดยมีแป้งมันสำปะหลังเป็นตัวประสาน โดยอัดแท่งด้วยเครื่องอัดแท่งขนาด 5 แรงม้า เชื้อเพลิงที่ได้มีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลาง 5 เซนติเมตร แล้วนำไปวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพของแท่งเชื้อเพลิง คือ ความหนาแน่นของเชื้อเพลิงอัดแท่งและค่าต้านทานแรงกด (Compressive strength) วิเคราะห์คุณสมบัติทางด้านเชื้อเพลิง คือ ดัชนีการแตกกร่อน และค่าความร้อน (Heating Value) ของเชื้อเพลิงอัดแท่ง

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ชีวมวล

ชีวมวล (Biomass) หมายถึง วัตถุหรือสารที่ได้จากธรรมชาติหรือสิ่งมีชีวิตที่สามารถเปลี่ยนเป็นพลังงานได้ โดยไม่นับการกลายเป็นเชื้อเพลิงฟอสซิล ซึ่งประเทศไทยเป็นประเทศเกษตรกรรมมีผลผลิตทางการเกษตรหลากหลายชนิดที่สามารถนำมาทำเป็นชีวมวลได้ เช่น ข้าว อ้อย มันสำปะหลัง ยางพาราและน้ำมันปาล์ม เป็นต้น (กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน, 2551)

ในอดีตชีวมวลส่วนใหญ่จะถูกทิ้งซากให้เป็นปุ๋ยอินทรีย์ภายในพื้นที่การเพาะปลูกหรือบางครั้งเกษตรกรกำจัดโดยการเผาทำลาย ซึ่งเป็นการสร้างมลพิษให้กับสิ่งแวดล้อม แต่อันที่จริงแล้วชีวมวลเหล่านี้มีคุณสมบัติในการเป็นเชื้อเพลิงอย่างดีและให้ค่าพลังงานความร้อนในระดับที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้

ศักยภาพของชีวมวล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลผลผลิต และการใช้ชีวมวลพบว่า ชีวมวลบางประเภทที่มีการใช้อย่างกว้างขวาง และมีปริมาณคงเหลือไม่มาก หรือบางชนิดขาดแคลน อาทิเช่น แกลบ กากอ้อย ซึ่งชีวมวลเหล่านี้เป็นประเภทที่เกิดขึ้นที่โรงงานอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการได้หาแนวทางในการใช้กำจัดและลดต้นทุนในการผลิตของตน ด้วยการใช้แทนเชื้อเพลิงเชิงพาณิชย์ จนปัจจุบันเชื้อเพลิงเหล่านี้มีการซื้อ ขาย และมีกลไกด้านการตลาดจนครบวงจรแล้วหรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นชีวมวลประเภทที่เป็น เชื้อเพลิงชีวมวลเชิงพาณิชย์ ส่วนชีวมวลอีกหลายประเภทพบว่ามีปริมาณคงเหลืออยู่เป็นจำนวนมาก เนื่องจากมีการใช้อยู่ในวงจำกัดหรือบางประเภทยังไม่ได้มีการนำไปใช้อย่างเป็นรูปธรรม อาทิเช่น ยอดและใบอ้อย ฟางข้าว เหง้ามัน

ลำปะหลัง ทะลายปาล์มเปล้า ทางใบและก้านปาล์ม เป็นต้น (กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน, 2551)

หญ้าเนเปียร์

หญ้าเนเปียร์มีชื่อวิทยาศาสตร์ว่า Pennisetum purpureum เป็นพืชดั้งเดิมของแอฟริกาเขตร้อน นำเข้ามาในปี พ.ศ. 2472 โดย นายอาร์.พี. โจนส์ เป็นหญ้าที่มีอายุหลายปี เจริญเติบโตได้ดีในดินที่มีความอุดมสมบูรณ์สูง ให้ผลผลิตที่สูงและมีคุณค่าทางอาหารสูงจึงถูกนำมาใช้เพื่อการเกษตรสำหรับเป็นอาหารในการเลี้ยงสัตว์ โดยเฉพาะสัตว์เคี้ยวเอื้อง เช่น โคเนื้อ โคนม กระบือ แพะ และแกะ (ลักษณะและคณะ, 2541)

หญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 (ไกรลาศ, 2555)

หญ้าเนเปียร์สายพันธุ์หนึ่งที่เป็นสายพันธุ์ลูกผสมที่มีศักยภาพของผลผลิตสูงและมีคุณค่าทางอาหารสูงด้วยคือ หญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 เป็นหญ้าลูกผสมซึ่งเกิดจากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างหญ้าเนเปียร์ยักษ์และหญ้าไ่มูก ปัจจุบันกรมปศุสัตว์ได้สนับสนุนส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกกันอย่างแพร่หลายทั่วประเทศไทย หญ้าเนเปียร์สายพันธุ์นี้มีอายุหลายปีโตเต็มที่สูงประมาณ 4 เมตร มีระบบรากที่แข็งแรง แผ่กระจายอยู่ในดิน ดูดซึมน้ำและปุ๋ยได้ดี ลักษณะลำต้นและทรงต้นตั้งตรง ปลูกขยายพันธุ์โดยใช้ท่อนพันธุ์

ลักษณะเด่นของหญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1 คือ เจริญเติบโตเร็ว ให้ผลผลิตต่อไร่สูง โปรตีนสูง มีความน่ากินสูง สัตว์ชอบกิน ตอบสนองต่อการให้น้ำและปุ๋ยดีแตกกอดี แกร่ง ทนแล้ง ในฤดูหนาวยังเติบโตได้ดีไม่ชงัก ไม่มีระยะพักตัว ใบและลำต้นอ่อนนุ่ม ขอบใบไม่คมไม่มีขน ที่ทำให้เกิดอาการคันคาย ระยะออกดอกสั้น ไม่ติดเมล็ด ให้ผลผลิตตลอดทั้งปี มีปริมาณน้ำตาลในใบและลำต้นสูง ปรับตัวได้ดีในดินหลายสภาพ ไม่มีโรคและแมลงรบกวน เก็บเกี่ยวง่าย ปลูกครั้งเดียวสามารถเก็บเกี่ยวได้นานถึง 6-7 ปี เหมาะกับเกษตรกรที่มีพื้นที่จำกัด

เชื้อเพลิงอัดแท่ง

เชื้อเพลิงอัดแท่ง (Briquetted Fuel) คือ เชื้อเพลิงแข็งชนิดหนึ่งที่ได้จากกระบวนการผลิตโดยการนำวัสดุที่มีเส้นใยเซลลูโลส หรือวัสดุเชื้อเพลิงอื่น ๆ มาอัดเป็นก้อนหรือเป็นแท่งเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเป็นเชื้อเพลิงมากขึ้น (สุพรชัย, 2554)

วัสดุทางการเกษตรจำพวกฟืน ไม้ วัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร ได้ถูกนำมาใช้เป็นเชื้อเพลิงเป็นเวลานานแล้วแต่ประสิทธิภาพในการใช้งานนั้นอยู่ในเกณฑ์ต่ำมาก และมีข้อจำกัดหลายประการ คือ

- วัสดุเหลือใช้เหล่านี้มีความหนาแน่นต่ำ ต้องใช้เนื้อที่มากในการเก็บและเสียค่าใช้จ่ายในการขนส่งมาก ทำให้การใช้ถูกจำกัดอยู่ในบริเวณใกล้เคียงแหล่งผลิตเท่านั้น การขนส่งไปบริเวณห่างไกลจะให้ผลไม่คุ้มค่าเมื่อเทียบกับค่าความร้อนที่ได้รับ

- ความชื้นในวัสดุสดจะให้ค่าความร้อนน้อยกว่าวัสดุที่ผ่านการอบแห้งหรือตากให้แห้ง นอกจากนี้วัสดุที่เปียกยังเกิดการผุเน่าเปื่อย เนื่องจากการทำลายของเห็ดราและการกัดกินของแมลง

เชื้อเพลิงอัดแท่งเป็นแนวทางหนึ่งที่น่าเอาวัสดุเหลือใช้กลับมาใช้ประโยชน์ โดยนำมาใช้ทดแทนฟืนฟืนและถ่าน วัสดุเหลือใช้พวกชีวมวลจากฟืนไม้ หรือของเหลือทิ้งจากการเกษตรสามารถเปลี่ยนรูปให้เป็นเชื้อเพลิงที่มีคุณค่าด้วยกระบวนการอัดแท่ง (Densification) ซึ่งเป็นกระบวนการเปลี่ยนวัสดุที่มีความหนา

แน่นต่ำให้เป็นวัสดุที่มีความหนาแน่นสูง การลดค่าความชื้นในวัสดุให้น้อยลง เป็นวิธีการเปลี่ยนจากการใช้งานตามธรรมชาติและเพื่อขจัดข้อเสียในการใช้งานให้หมดไป (สุริยา, 2544)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นำเพชร พันธุ์พัฒนา และ สุภวัฒน์ วิวรรณภัทรกิจ (2555) ศึกษาศักยภาพการผลิตไฟฟ้าด้วยไบโอแก๊ส ที่ผลิตจากเศษวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร พบว่าการประเมินศักยภาพแก๊สชีวภาพ จาก ฟางข้าว ต้น และเหง้ามันสำปะหลัง และหญ้าเนเปียร์ยักษ์ เพื่อผลิตไฟฟ้าขนาด 1 เมกะวัตต์ สำหรับชุมชน โดยต้นทุนวัตถุดิบสำหรับการผลิตแก๊สชีวภาพ จาก ฟางข้าว ต้นและเหง้ามันสำปะหลัง และหญ้าเนเปียร์ยักษ์ เท่ากับ 4.43 3.87 และ 1.38 บาทต่อกิโลวัตต์ ตามลำดับ จะเห็นได้ว่าราคาต้นทุนการผลิตแก๊สชีวภาพเพื่อผลิตไฟฟ้าจากฟางข้าวยังมีราคาสูงและการเพาะปลูกข้าวสามารถปลูกได้ 1-2 ครั้งต่อปี ดังนั้นจำเป็นต้องเก็บฟางข้าวหรือเศษวัสดุเหลือใช้อื่น ๆ ทดแทนเสริมในช่วงที่ไม่มีวัตถุดิบ ซึ่งเศษวัสดุเหลือใช้จากการเพาะปลูกมันสำปะหลังก็มีลักษณะเช่นเดียวกับฟางข้าว ส่วนหญ้าเนเปียร์ยักษ์มีศักยภาพในการผลิตเป็นวัตถุดิบเพื่อผลิตแก๊สชีวภาพสำหรับโรงไฟฟ้าได้เพราะสามารถเก็บเกี่ยวได้เกือบตลอดทั้งปี ซึ่งเมื่อนำมาวัตถุดิบทั้ง 3 ชนิดมาศึกษาพิจารณาบริหารจัดการจัดการวัตถุดิบ จะใช้พื้นที่เพาะปลูกข้าว มันสำปะหลัง และหญ้าสำหรับการผลิตไฟฟ้าต้องใช้พื้นที่ 21,417 71,993 และ 940 ไร่ ตามลำดับสำหรับวัตถุดิบที่จะสามารถผลิตกระแสไฟฟ้า 1 เมกะวัตต์ ภายในระยะเวลา 1 ปี ซึ่งหญ้าเนเปียร์ยักษ์มีศักยภาพด้านพื้นที่และราคาการผลิตที่เหมาะสมต่อการผลิตไฟฟ้า

ทองทิพย์ พูลเกษม (2542) ได้ศึกษาการนำเปลือกทุเรียนมาผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่งโดยวิธีการอัดแท่งแบบร้อนและเย็น พบว่าเมื่อนำเปลือกทุเรียนที่มีความชื้นร้อยละ 75-80 มาสับให้เป็นชิ้นเล็กๆ โดยเครื่องสับ แล้วตากแดดจนมีความชื้นเหลือร้อยละ 45 ไปอัดแท่งแบบเย็น โดยไม่ใช้ตัวประสานและใช้ตัวประสานแล้วนำไปตากแดดให้แห้ง เปลือกทุเรียนอัดแท่งดังกล่าวจะให้ค่าความร้อนใกล้เคียงกัน โดยการอัดแท่งที่ไม่ใช้ตัวประสาน, แบบที่ใช้แป้งเปียกและแบบที่ใช้โมลาสเป็นตัวประสาน จะให้ค่าความร้อน 3,671, 3,699 และ 3,625 กิโลแคลอรี/กิโลกรัมน้ำหนักแห้ง ตามลำดับ

บัญญัติ โฉมรัตน์, อาทิตย์ พุทธรักษา และ จันสุดา คำคณะ (2554) ศึกษาวิจัยหัวข้อพลังงานทดแทนชุมชนจากเชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งไมยราบยักษ์ โดยมุ่งพัฒนาเชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งและรูปแบบการจัดการไมยราบยักษ์ด้านพลังงานทดแทน ของชุมชน ผลการทดลองพบว่าการแปรรูปเป็นเชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งส่งผลให้ค่าพลังงานความร้อนเพิ่มสูงขึ้นร้อยละ 15-36 ค่ากำมะถัน ถ้า ความชื้น สารระเหยได้ และคาร์บอนคงตัวของเชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งไมยราบยักษ์ที่ทดสอบอยู่ในช่วงร้อยละ 0.17-0.20±0.01, 6.8-20.1±0.61-1.01, 7.0-8.6±0.52-0.84, 27.3-32.8±0.71-1.21, และ 44.5-53.5±0.82-1.27 ตามลำดับ เชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งไมยราบยักษ์ผสมแป้งมันที่ร้อยละ 6 เป็นเงื่อนไขที่เหมาะสมของการศึกษานี้โดยให้ค่าพลังงานความร้อนสูงสุด (5,432±101.5 แคลอรี/กรัม)

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินงานวิจัยประกอบด้วยขั้นตอนการวางแผนและเตรียมการทดลองซึ่งจะทำการศึกษการผลิตแท่งเชื้อเพลิงโดยแบ่งออกเป็น 3 ขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การเตรียมวัตถุดิบ
2. การผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่ง
3. วิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพของแท่งเชื้อเพลิง คือ ความหนาแน่น (Density) ของเชื้อเพลิงอัดแท่งและค่าต้านทานแรงกด (Compressive strength) วิเคราะห์คุณสมบัติทางด้านเชื้อเพลิง คือ ดัชนีการแตกร่วน (Shatter index) และค่าความร้อน (Heating Value) ของเชื้อเพลิงอัดแท่ง

ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้เครื่องมือทางสถิติ เช่น ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

1. การเตรียมวัตถุดิบ
 - หนุ่ยานเปียร์ (สายพันธุ์ปากช่อง 1) ทำการเก็บตัวอย่างหนุ่ยานเปียร์สายพันธุ์ปากช่อง 1 ที่ได้จากอำเภอปากช่อง จังหวัดนครราชสีมา บรรจุหนุ่ยานในถุงพลาสติกขนาดใหญ่ บรรจุถุงละ 30 กิโลกรัม ผูกมัดปากถุงให้แน่น เมื่อได้หนุ่ยานเปียร์มาแล้วนำไปเข้าเครื่องบดสับเพื่อย่อยให้มีขนาดเล็กกลงแล้วร่อนผ่านตะแกรงขนาดรู 2 มิลลิเมตรก่อนนำมาอัดแท่ง
 - แป้งมันสำปะหลัง ยี่ห้อ สามช้าง ขนาด 50 กิโลกรัม
2. การผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่ง
 1. จัดเตรียมวัตถุดิบที่ใช้ในการผสมเชื้อเพลิงอัดแท่ง โดยชั่งหนุ่ยานเปียร์และแป้งมันสำปะหลังให้ได้ตามอัตราส่วนดังตารางที่ 1 ใ้ลงในถังผสม
 2. เมื่อได้อัตราส่วนที่ต้องการแล้ว ใ้ใส่น้ำปริมาตร 200 มิลลิลิตร แล้วกวนผสมจนเป็นเนื้อเดียวกัน
 3. นำส่วนผสมเข้าเครื่องอัดแท่งเชื้อเพลิง แล้วเปิดสวิทซ์ให้เครื่องทำงาน
 4. รอรับแท่งเชื้อเพลิงที่ได้ซึ่งมีขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางขนาด 5 เซนติเมตร แล้วตัดใ้มีความยาวแท่งละ 10 เซนติเมตร

ตารางที่ 1 สัดส่วนของวัตถุดิบในการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่ง

สัดส่วน	หนุ่ยานเปียร์ (ร้อยละ)	(แป้งมันสำปะหลัง) (ร้อยละ)
1.	100	0
2.	95	5
3.	90	10
4.	85	15
5.	80	20

5. นำแท่งเชื้อเพลิงที่ผลิตได้มาทำการลดความชื้น โดยการนำแท่งเชื้อเพลิงไปอบในตู้อบร้อนที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง
6. ในแต่ละอัตราส่วนจะทำการทดลอง 3 ครั้งด้วยกันเพื่อกำหนดค่าเฉลี่ย
7. นำแท่งเชื้อเพลิงแต่ละแท่งไปวิเคราะห์คุณสมบัติของแท่งเชื้อเพลิงต่อไป

3. วิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติทางด้านเชื้อเพลิงของแท่งเชื้อเพลิงอัดแท่ง

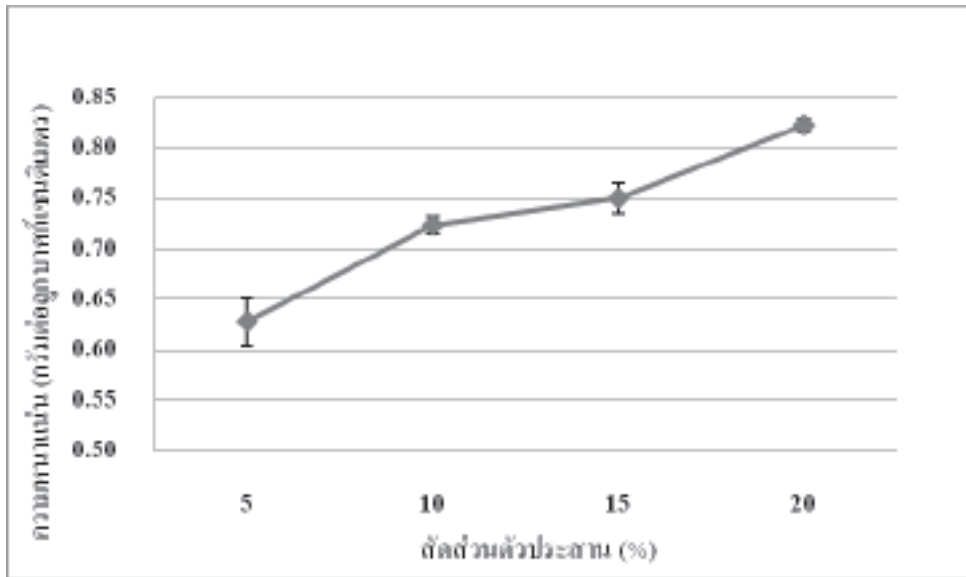
คุณสมบัติของเชื้อเพลิงอัดแท่ง	การวิเคราะห์
ความหนาแน่น (Density)	คำนวณจากอัตราส่วนมวลต่อปริมาตร
ค่าต้านทานแรงกด (Compressive strength)	ASTM D 1621
ดัชนีการแตกร่วน (Shatter index)	Drop Shatter Test ASTM D 3038
ค่าความร้อน (Heating Value)	Automatic Bomb Calorimeter (Ac-500)
ปริมาณความชื้น (Moisture)	ASTM D 3173

ผลการวิจัย

จากการทดลองการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากหญ้าเนเปียร์ โดยใช้แยมันสำปะหลังเป็นตัวประสาน ที่มีสัดส่วนการผสมระหว่างหญ้าเนเปียร์กับแยมันสำปะหลังดังนี้ ร้อยละ 100 : 0, 95 : 5, 90 : 10, 85 : 15 และ 80 : 20 ผลการทดลองพบว่า เชื้อเพลิงอัดแท่งสัดส่วนการผสมระหว่างหญ้าเนเปียร์กับแยมันสำปะหลัง เท่ากับ 100 : 0 เมื่ออัดแท่งแล้วไม่สามารถคงรูปได้ เนื่องจากไม่มีตัวประสานที่จะช่วยให้มีการยึดเกาะกันได้ดีขึ้น ในขณะที่สัดส่วนผสมอื่นๆ สามารถอัดแท่งแล้วคงรูปได้ แท่งเชื้อเพลิงที่ได้มีความชื้นอยู่ระหว่าง ร้อยละ 35 – 40 จึงนำไปอบในตู้อบร้อนที่อุณหภูมิ 80 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 48 ชั่วโมง เพื่อเป็นการลดความชื้นของแท่งเชื้อเพลิงให้มีความชื้นอยู่ที่ร้อยละ 9 - 12 หลังจากนั้นจึงนำมาวิเคราะห์คุณสมบัติทางกายภาพและคุณสมบัติทางด้านเชื้อเพลิงของแท่งเชื้อเพลิงอัดแท่งดังนี้

1. ความหนาแน่น (Density)

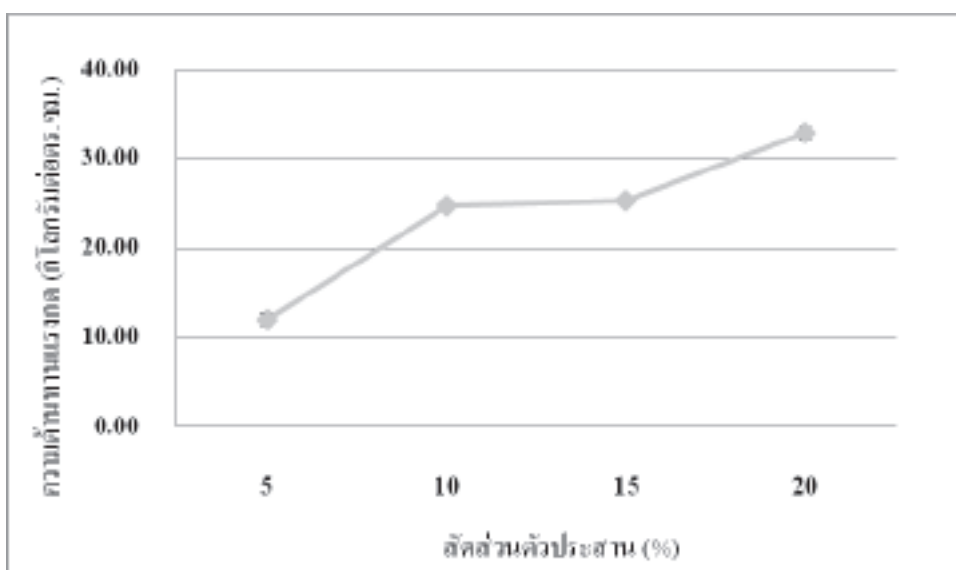
จากผลการทดลองพบว่า เมื่อมีสัดส่วนตัวประสานคือ แยมันสำปะหลัง ที่มากขึ้นส่งผลให้ความหนาแน่นของเชื้อเพลิงมีค่าสูงขึ้นดังภาพที่ 1 ทั้งนี้เนื่องจากแยมันสำปะหลังเมื่อผสมกับน้ำจะมีความหนืดค่อนข้างสูง จึงทำให้หญ้าเนเปียร์ยึดเกาะกันได้ดี ส่งผลให้ค่าความหนาแน่นเพิ่มขึ้น โดยเชื้อเพลิงอัดแท่งที่ใช้แยมันสำปะหลังเป็นตัวประสานที่สัดส่วนร้อยละ 5, 10, 15 และ 20 มีค่าความหนาแน่นเท่ากับ 0.628, 0.723, 0.750 และ 0.822 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตรตามลำดับ

ภาพที่ 1 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนตัวประสานและค่าความหนาแน่น (กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร)

2. ค่าต้านทานแรงกด (Compressive strength)

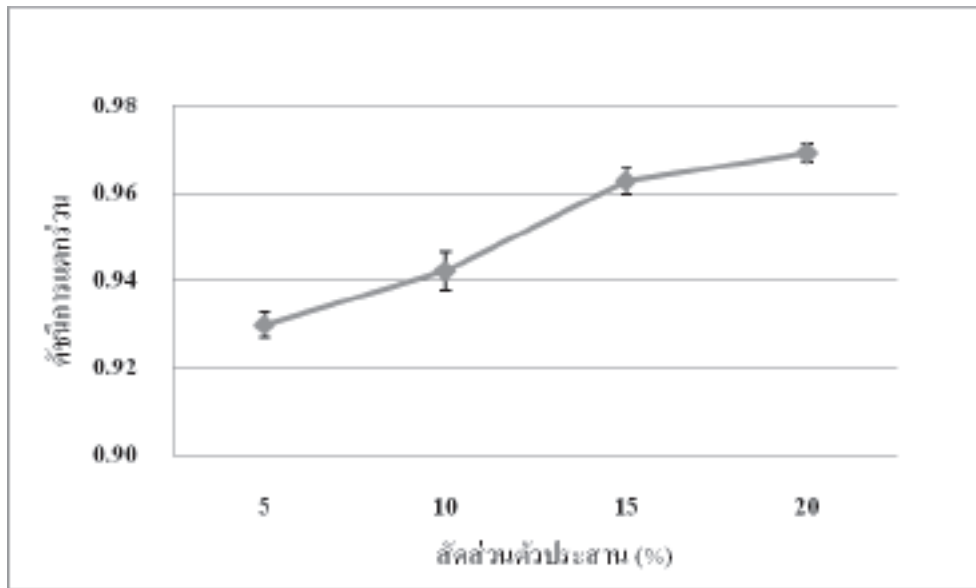
ผลการวิเคราะห์หาค่าของตัวประสานที่ร้อยละ 5, 10, 15 และ 20 ที่มีต่อค่าต้านทานแรงกด แสดงดังภาพที่ 2 พบว่า เมื่อสัดส่วนการใช้แป้งมันสำปะหลังเพิ่มมากขึ้น ค่าความต้านทานแรงกดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นโดยมีค่าเท่ากับ 11.978, 24.727, 25.322 และ 32.9 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตรตามลำดับ ซึ่งผลการทดลองที่ได้มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชมธิดา (2553) ที่ศึกษาการเพิ่มมูลค่าของเศษซังข้าวโพด โดยการทำเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่ง โดยมีแป้งมันสำปะหลังเป็นตัวประสานพบว่า ค่าความต้านทานแรงกดของแท่งเชื้อเพลิงมีแนวโน้มที่สูงขึ้นตามสัดส่วนของแป้งมันสำปะหลัง

ภาพที่ 2 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนตัวประสานและค่าต้านทานแรงกด (กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร)

3. ดัชนีการแตกร่วน (Shatter index)

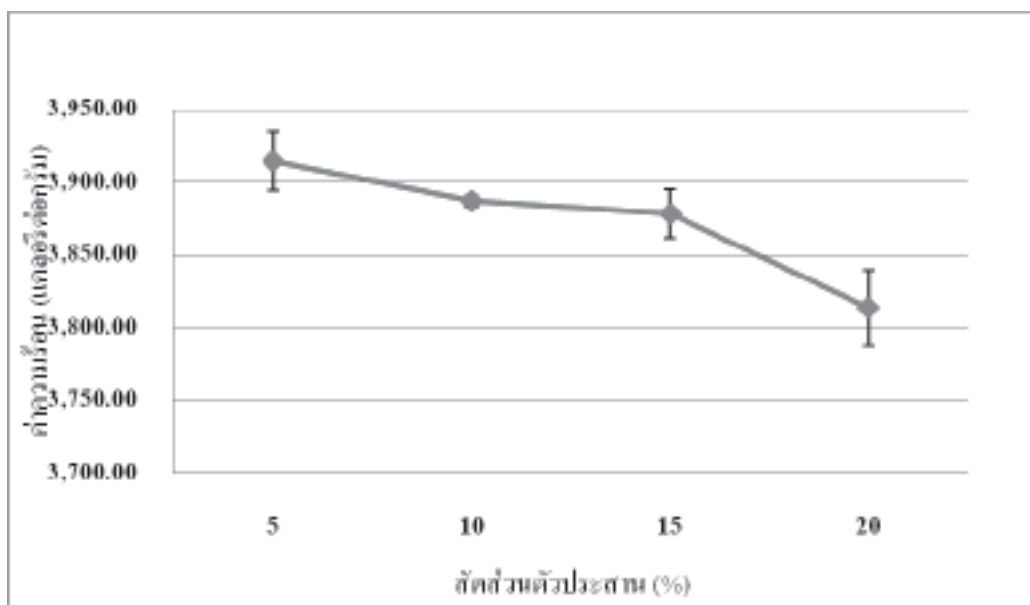
จากผลการทดลองพบว่า สัดส่วนของตัวประสานที่ร้อยละ 5, 10, 15 และ 20 ที่มีผลต่อดัชนีการแตกร่วนแสดงดังภาพที่ 3 เมื่อสัดส่วนตัวประสานเพิ่มสูงขึ้นส่งผลให้ค่าดัชนีการแตกร่วนมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นด้วย โดยมีค่าเท่ากับ 0.930, 0.942, 0.963 และ 0.969 ตามลำดับ โดยเชื้อเพลิงอัดแท่งที่มีค่าดัชนีการแตกร่วนอยู่ในระหว่าง 0.5 – 1.0 แสดงว่ามีคุณสมบัติเหมาะสมที่จะนำไปใช้งาน เนื่องจากดัชนีการแตกร่วนที่มีค่าเข้าใกล้ 1 แสดงว่ามีการจับตัวกันอย่างดี ทำให้มีการแตกร่วนน้อย

ภาพที่ 3 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนตัวประสานและดัชนีการแตกร่วน

4. ค่าความร้อน (Heating Value)

จากผลการวิเคราะห์ค่าความร้อนของเชื้อเพลิงอัดแท่งจากหญ้าเนเปียร์พบว่า สัดส่วนของตัวประสานคือ แป้งมันสำปะหลัง มีลักษณะแปรผกผันกับค่าความร้อน โดยเมื่อสัดส่วนตัวผสมเพิ่มสูงขึ้นจากร้อยละ 5, 10, 15 และ 20 ส่งผลให้ค่าความร้อนของแท่งเชื้อเพลิงลดลงคือ 3915.2, 3887.1, 3878.55 และ 3813.6 แคลอรีต่อกรัมตามลำดับ ดังภาพที่ 4 โดยเชื้อเพลิงอัดแท่งที่มีสัดส่วนของหญ้าเนเปียร์ : แป้งมันสำปะหลัง เท่ากับ 95 : 5 เป็นสัดส่วนที่ทำให้แท่งเชื้อเพลิงมีค่าความร้อนสูงสุด

ภาพที่ 4 กราฟความสัมพันธ์ระหว่างสัดส่วนตัวประกอบและค่าความร้อน (แคลอรีต่อกรัม)

สรุปผลการทดลอง

จากผลการทดลองพบว่าหญ้าเนเปียร์สายพันธุ์ปากช่อง 1 สามารถนำมาผลิตเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่งได้ โดยการใช้แป้งมันสำปะหลังเป็นตัวประสานช่วยให้หญ้าสามารถยึดเกาะกันได้ดียิ่งขึ้น โดยสัดส่วนของหญ้าเนเปียร์และแป้งมันสำปะหลังที่เหมาะสมคือ สัดส่วน 90 : 10 ซึ่งมีค่าความร้อนเท่ากับ 3,887.1 แคลอรีต่อกรัม มีค่าความหนาแน่นเท่ากับ 0.723 กรัมต่อลูกบาศก์เซนติเมตร มีค่าด้านทานแรงกดเท่ากับ 24.727 กิโลกรัมต่อตารางเซนติเมตร และมีดัชนีการแตก่วนเท่ากับ 0.942

อภิปรายผลงานวิจัยและข้อเสนอแนะ

การผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากหญ้าเนเปียร์สายพันธุ์ปากช่อง 1 โดยใช้แป้งมันสำปะหลังเป็นตัวประสาน พบว่าค่าความร้อนของแท่งเชื้อเพลิงจะแปรผันตามสัดส่วนของหญ้าเนเปียร์ เมื่อมีสัดส่วนของหญ้าเนเปียร์อยู่ในปริมาณสูงจะทำให้แท่งเชื้อเพลิงมีค่าความร้อนเพิ่มสูงขึ้นด้วย ซึ่งมีค่าความร้อนสูงสุดเท่ากับ 3,915.2 แคลอรีต่อกรัม ที่สัดส่วน หญ้าเนเปียร์ : แป้งมันสำปะหลังเท่ากับ 95 : 5 สำหรับความหนาแน่นของเชื้อเพลิง ค่าด้านทานแรงกด และดัชนีการแตก่วนจะเพิ่มขึ้นตามสัดส่วนของแป้งมันสำปะหลังที่ทำหน้าที่เป็นตัวประสาน ทำให้แท่งเชื้อเพลิงมีความหนาแน่นมากขึ้น สามารถด้านทานแรงกดทับได้สูงขึ้น ช่วยยึดเกาะหญ้าเนเปียร์ไม่ให้แตก่วน

ทั้งนี้สัดส่วนที่เหมาะสมสำหรับการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากหญ้าเนเปียร์คือ สัดส่วนหญ้าเนเปียร์ : แป้งมันสำปะหลัง เท่ากับ 90 : 10 ซึ่งอาจจะมีค่าความร้อน (3,887.1 แคลอรีต่อกรัม) ต่ำกว่าสัดส่วน 95 : 5 เพียงเล็กน้อย แต่มีค่าด้านทานแรงกดมากกว่าถึง 2 เท่า จึงไม่แตกเปราะง่าย เป็นผลดีต่อกระบวนการขนส่ง และการเก็บรักษา นอกจากนี้ยังมีการใช้ตัวประสานน้อยซึ่งส่งผลดีต่อต้นทุนในการผลิต

ในการวิจัยต่อไปควรมีการทดลองใช้ตัวประสานชนิดอื่น ๆ ซึ่งอาจจะส่งผลดีต่อเชื้อเพลิงอัดแท่ง และศึกษาเรื่องการตากแห้งของแท่งเชื้อเพลิง เนื่องจากการใช้ตัวอบความร้อนจะมีต้นทุนสูงและใช้ได้ในปริมาณที่จำกัด

เอกสารอ้างอิง

- กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน กระทรวงพลังงาน. (2551). **คู่มือการพัฒนาและการลงทุนผลิตพลังงานทดแทน ชุดที่ 4 พลังงานชีวมวล.**
- ไกรลาส เทียวทอง. (2555). **คู่มือการปลูกหญ้าเนเปียร์ปากช่อง 1. ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ นครราชสีมา.**
- ชมธิดา ชื่นนิยม. (2553). **การศึกษาการเพิ่มมูลค่าของเศษขังข้าวโพดโดยการทำเป็นเชื้อเพลิงอัดแท่ง. วิทยานิพนธ์วิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.**
- ทองทิพย์ พูลเกษม. (2542). **การศึกษาการผลิตเชื้อเพลิงอัดแท่งจากเปลือกทุเรียนเพื่อทดแทนฟืนและถ่านในการหุงต้มในครัวเรือน. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาเทคโนโลยีที่เหมาะสมเพื่อการพัฒนาทรัพยากร มหาวิทยาลัยมหิดล.**
- น้ำเพชร พันธุ์พิพัฒน์ และ สุภวัฒน์ วิวรรณภัทรกิจ. (2555). **ศึกษาศักยภาพการผลิตไฟฟ้าด้วยไบโอแก๊สที่ผลิตจากเศษวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาสหสาขาวิชาเทคโนโลยีและการจัดการพลังงาน บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.**
- บัญญัติน์ โฉมฉานนท์, อาทิตย์ พุทธรักษาติ และ จันสุดา คำ. (2554). **พลังงานทดแทนชุมชนจากเชื้อเพลิงแข็งอัดแท่งไมยราบยักษ์. วิศวกรรมสาร มข., 16(1), 20-31.**
- ลักขณา วุฒิปราชญ์อำไพ, กานดา นาคมณี, วีระพล พูนพิพัฒน์ และ สุภาพร มนต์ชัยกุล. (2541). **ผลของระยะปลูกที่มีต่อผลผลิตและส่วนประกอบทางเคมีของหญ้าเนเปียร์แคระ 3 พันธุ์ในพื้นที่จังหวัดชัยนาท. กองอาหารสัตว์ กรมปศุสัตว์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดชัยนาท.**
- สุพรชัย มั่งมีสิทธิ์. (2554). **การสร้างเตาหุงต้มเชื้อเพลิงชีวมวลสำหรับชุมชน. สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยศิลปากร.**
- สุรียา ชัยเดชชยากุล. (2544). **การทำเชื้อเพลิงอัดแท่งจากส่วนผสมกากตะกอนของระบบบำบัดน้ำเสียและเศษชิ้นไม้ลับของโรงงานผลิตเยื่อกระดาษ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.**